

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4CoPr/5/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1213240731
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:1213240731.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD., predsedníčky senátu a sudcov JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Anny Ilčinovej v právnej veci žalobcu T. J., bytom E.. T. XXX/XX, X., právne zastúpený JUDr. Ingrid Čvirkovou, advokátkou, Levočská 866, Poprad proti žalovanému D.I.SEVEN, a. s., Miletičova 14, Bratislava, IČO: 35 799 161, právne zastúpený ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA, JUDr. Ján Polomský, Miletičova 21, Bratislava, o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 17Cpr/3/2014-93 zo dňa 30.4.2014 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 83,89 Eur na účet JUDr. Jána Polomského v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal určenia, že okamžité skončenie pracovného pomeru vykonané žalovaným dňa 22.7.2013 je neplatné, zamietol. Uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 1 449,95 Eur k rukám právneho zástupcu žalovaného v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení poukázal na výsledky vykonaného dokazovania, stanovisko účastníkov, obsah pripojených listinných dôkazov, výsluch svedkov J. T., Z.. S. R., citoval ust. § 68 ods. 1, 2, § 70, § 74, § 81 písm. c/ zákona č. 311/2001 Z. z., Zákonníka práce účinného k 22.7.2013, ako aj čl. 2 bodu 2 organizačnej smernice žalovaného, ďalej ust. § 44 ods. 1, § 45 ods. 2, § 46 ods. 2, § 46a ods. 2 zákona č. 473/2005 Z. z. o poskytovaní služieb v oblasti súkromnej bezpečnosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a uviedol, že na základe výsledkov vykonaného dokazovania v súlade s citovanou právnou úpravou dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná. V konaní bolo preukázané, že žalobca u žalovaného pracoval na základe pracovnej zmluvy z 28.7.2011, ktorou bol pracovný pomer dojednaný na dobu neurčitú. Dňa 22.7.2013 žalovaný so žalobcom skončil pracovný pomer okamžitým skončením. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že okamžité skončenie pracovného pomeru malo formálne náležitosti podľa ust. § 68 a nasl., Zákonníka práce, bolo vykonané písomne, bol v ňom skutkovo vymedzený dôvod tak, že ho nemožno zameniť s iným dôvodom. Okamžité skončenie pracovného pomeru žalobca prevzal dňa 22.7.2013. K námietke týkajúcej sa povinnosti žalovaného prerokovať okamžité skončenie pracovného pomeru so zástupcami zamestnancov podľa ust. § 74 Zákonníka práce účinného k 22.7.2013, súd dospel k záveru, že nebolo preukázané, že by u žalovaného pôsobila odborová organizácia. V prípade neexistencie odborovej organizácie u zamestnávateľa, nevzniká zamestnávateľovi povinnosť okamžité skončenie pracovného pomeru

prerokovať so zástupcami zamestnancov, a teda nemôže dôjsť k porušeniu povinnosti zamestnávateľa v zmysle ust. § 74 Zákonníka práce účinného k 22.7.2013.

Pri posudzovaní dôvodov okamžitého skončenia pracovného pomeru, a to závažného porušenia pracovnej disciplíny žalobcom, súd dospel k záveru, že pokiaľ žalobca v stanovenej lehote, o ktorej mal vedomosť žalovanému nepredložil listiny podľa § 44 a nasl. zákona č. 473/2005 Z. z., ktorými by preukázal bezúhonnosť a spoľahlivosť v zmysle uvedeného zákona, uvedené predstavuje závažné porušenie pracovnej disciplíny. Žalobca vedel ako zamestnanec o povinnosti preukázať bezúhonnosť a spoľahlivosť. Navyše zo strany žalovaného bol na splnenie tejto povinnosti vyzvaný. Pokiaľ žalobca nepredložil listiny preukazujúce jeho bezúhonnosť a spoľahlivosť, žalovaný ako zamestnávateľ nemohol splnenie povinnosti podľa zákona posúdiť. Ak by ďalej žalovaný zamestnával osobu, ktorá nepreukázala spôsobilosť v zmysle uvedeného zákona, vystavil by sa riziku sankcie za správny delikt v zmysle ust. § 91 ods. 1 písm. c/ zákona č. 473/2005 Z. z.. Ak žalobca namietal, že predloženie predmetných listín by bolo bezpredmetné vzhľadom na preradenie žalobcu na iné miesto výkonu práce, súd sa s obranou žalobcu nestotožnil. Žalobca bol preradený na iné miesto výkonu práce v súlade s pracovnou zmluvou. Naďalej bol povinný ako zamestnanec žalovaného plniť si pracovné povinnosti vyplývajúce z pracovnej zmluvy a čl. III. bodu 2 písm. f/ organizačnej smernice. Na základe týchto skutočností súd preto žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že žalovanému, ktorý mal v konaní plný úspech priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia celkom vo výške 1 449,95 Eur, ktoré špecifikoval.

V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku odvolanie žalobca. Namietal, že súd prvého stupňa sa náležite nevysporiadal s obsahom jeho žaloby, ktorou sa domáhal určenia neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru pre závažné porušenie pracovnej disciplíny. V tejto časti poukázal na to, že súd náležite svoje rozhodnutie neodôvodnil, čím porušil právo žalobcu na spravodlivý súdny proces v zmysle ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Bol toho názoru, že situácia, za ktorej došlo k porušeniu pracovnej disciplíny je pre rozhodnutie sporu rozhodujúca. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/173/2006, týkajúci sa porušenia pracovnej disciplíny najvyššej intenzity, z ktorého rozhodnutia vyplýva, že jedným zo základných hľadísk pri rozhodovaní o postihu za porušenie pracovnej disciplíny je intenzita porušenia pracovnej disciplíny. Hodnotenie intenzity porušenia pracovnej disciplíny závisí od konkrétnych okolností a ovplyvňuje ho tak osoba zamestnanca, jeho doterajší postoj k plneniu pracovných povinností, spôsob a intenzita porušenia konkrétnych pracovných povinností, ako aj situácia, v ktorej porušení došlo, dôsledky porušenia pre zamestnávateľa, či konanie zamestnanca spôsobilo zamestnávateľovi škodu. Poukázal na skutkové okolnosti, ktoré predchádzali preradeniu žalobcu z objektu v R. na výkon práce do Y. F.. Podľa jeho názoru, nesplnenie predpokladov ustanovených právnymi predpismi na výkon dohodnutej práce je dôvodom pre ukončenie pracovného pomeru výpoveďou a nie je zákonným dôvodom pre okamžité skončenie pracovného pomeru, ktorý spôsob skončenia pracovného pomeru môže zamestnávateľ použiť iba výnimočne. Hodnotenie nepredloženia podkladov o spôsobilosti na výkon dohodnutej práce súdom nepovažoval za správne. Z tohto dôvodu namietal nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia, v dôsledku čoho podľa jeho názoru súd mu svojim postupom odňal možnosť konať pred súdom, a preto navrhol napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania.

Právny zástupca žalovaného v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že napadnuté rozhodnutie je vecne i právne správne. Odvolanie, ako i samotná žaloba je postavené iba na skutočnostiach, ktoré sú pre daný spor irelevantné, čo sa následne prejavuje zmätočnosťou, domnienkami a dohadmi žalobcu. Zdôraznil, že dôvodom okamžitého skončenia pracovného pomeru u žalobcu bolo závažné porušenie pracovnej disciplíny, ktorého sa dopustil tým, že v rozpore s ust. § 45 ods. 2, § 46 ods. 2, § 46a ods. 2 zákona č. 473/2005 Z. z. o súkromnej bezpečnosti, nepredložil žalovanému doklady. Zdôraznil, že zákon o súkromnej bezpečnosti je vo vzťahu k Zákonníku práce špeciálnym právnym predpisom, ktorý má prednosť, čo však žalobca úmyselne prehliada. Zdôraznil osobitný predmet podnikania žalovaného (v súkromnej oblasti súkromnej bezpečnosti), osobitné podmienky vzťahujúce sa na žalovaného, ako aj žalobcu vyplývajúce zo zákona, ako aj na závažnosť následkov nesplnenia týchto osobitných podmienok (odňatie licencie a pod.). S pracovným poriadkom bol žalobca preukázateľne oboznámený a o vedomosti takejto povinnosti, t. j. predloženia zákonnej povinnosti, ako aj jeho následkoch v prípade nesplnenia

mal vedomosť. V rámci plnenia svojich zákonných povinností, žalovaný listom zo dňa 2.5.2013 požiadal žalobcu, aby v lehote do 21.7.2013, kedy uplynie dvojročná lehota od predloženia pôvodných dokladov, zaslal do sídla žalovaného doklady, t. j. odpis z registra trestov, čestné vyhlásenie, lekársky posudok, spolu s poučením, že nepredloženie dokladov bude považovať za závažné porušenie pracovnej disciplíny. Podotkol, že podľa vyjadrenia samotného žalobcu, vybavenie týchto dokladov trvá najviac pol dňa. Nepredložením dokladov žalobca nesplnil zákonnú povinnosť, a tým závažne porušil pracovnú disciplínu, a preto postup žalovaného právny zástupca považoval za správny. Iné tvrdené skutočnosti týkajúce sa okolnosti preradenia na iný výkon práce, resp. starostlivosť o chorú matku, právny zástupca žalovaného považoval za irelevantné, za súčasť zmätočnej, účelovej a nepravdivej obrany žalobcu. Navrhol potvrdiť napadnutý rozsudok, uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania, ktoré špecifikoval.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 Občianskeho súdneho poriadku, bez nariadenia pojednávania, s nariadením termínu verejného vyhlásenia rozhodnutia, ktorý bol oznámený na úradnej tabuli súdu, ako aj internetovej stránke (§ 214 ods. 2 v spojení s ust. § 156 ods. 1, 3 Občianskeho súdneho poriadku) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Oboznámením sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, zisteným skutkovým stavom, odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, ako aj správne právne vec posúdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením uvedeným súdom prvého stupňa.

K odvolaniu žalobcu uvádza, že namietané nesprávne skutkové zistenia rozhodné pre posúdenie dôvodnosti podanej žaloby o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru neboli opodstatnené. Súd prvého stupňa sa náležite vysporiadal s dôvodom skončenia pracovného pomeru medzi účastníkmi konania listom žalovaného zo dňa 22.7.2013, správne posudzoval zákonné náležitosti pre skončenie pracovného pomeru okamžite, vyplývajúce z ust. § 68 ods. 1, 2, § 70 Zákonníka práce účinného k 22.7.2013. V danom prípade bol dôvod okamžitého skončenia pracovného pomeru jednoznačne formulovaný, a to nesplnenie si zákonnej povinnosti vyplývajúcej žalobcovi z osobitného právneho predpisu, t. j. zákona č. 473/2005 Z. z. o poskytovaní služieb v oblasti súkromnej bezpečnosti v znení neskorších predpisov. Súd prvého stupňa sa nemohol zaoberať inými okolnosťami, ktoré predchádzali skončeniu pracovného pomeru z dôvodu, že jediným dôvodom pre skončenie pracovného pomeru bolo nesplnenie zákonnej povinnosti na strane žalobcu. Takýmto postupom nedošlo k porušeniu práv žalobcu, ani k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces v súdnom konaní. Súd je v sporovom konaní viazaný skutkovými okolnosťami tvrdenými žalobcom, ako aj navrhovaným petitom (§ 153 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku). Súd prvého stupňa správne vychádzal z predložených listinných dôkazov, najmä pracovnej zmluvy zo dňa 28.7.2011, t. j. pracovného zaradenia žalobcu u žalovaného, dohody o zmene pracovnej zmluvy z 28.2.2013, z ktorej vyplýva, že žalobca bol zamestnaný u žalovaného ako bezpečnostný pracovník v strážnej službe s miestom výkonu práce Whirlpool Slovakia, spol. s r. o., R. a objekty žalovaného v X. a R. kraji dňom nástupu do práce 1.8.2011 na dobu neurčitú so skúšobnou dobou 3 mesiace. Z organizačnej smernice žalovaného čl. II. bodu 2 vyplýva, že za porušenie pracovnej disciplíny, t. j. závažné porušenie pracovnej disciplíny sa považuje porušenie alebo nesplnenie si povinnosti uloženej zákonom č. 473/2005 Z. z. o súkromnej bezpečnosti, najmä odmietnutie predložiť doklady a dokumenty preukázania spôsobilosti pre výkon služby. V danom prípade bolo v konaní preukázané, že o osobitnej povinnosti žalobcu vyplývajúcej z osobitného právneho predpisu vzhľadom na predmet podnikania žalovaného, mal žalobca vedomosť, navyše bol na splnenie tejto povinnosti s časovým predstihom cca 2 mesiacov žalovaným vyzvaný. V tejto otázke nevznikli žiadne pochybnosti a odvolací súd ju považoval za nespornú.

V zmysle ust. § 84 Zákonníka práce, pracovný poriadok má normatívny charakter, t. j. je záväzný pre zamestnancov za predpokladu, že bol vydaný v súlade s právnymi predpismi. Súd prvého stupňa správne vychádzal z osobitného právneho predpisu zákona č. 473/2005 Z. z. o súkromnej bezpečnosti, z ktorého vyplýva, že na posúdenie bezúhonnosti zamestnanca, povinnosť pre zamestnanca predložiť každé dva roky doklady a čestné vyhlásenia preukazujúce jeho bezúhonnosť v zmysle § 13 ods. 3, ako aj neodkladne hlásiť prevádzkovateľovi každú zmenu skutočností rozhodujúcich na posúdenie bezúhonnosti. Súčasťou preukázania splnenia osobitnej povinnosti vyplývajúcej z osobitného zákona je aj povinnosť predložiť každé dva roky lekársky posudok preukazujúci jeho zdravotnú spôsobilosť zamestnanca a neodkladne hlásiť prevádzkovateľovi súkromnej bezpečnosti každú zmenu skutočností

rozhodujúcich na posúdenie jeho zdravotnej spôsobilosti. Z dôvodu nesplnenia tejto osobitnej povinnosti preto žalovaný správne postupoval, ak v zhode s organizačnou smernicou žalovaného v súlade s ustanoveniami Zákonníka práce, ktorých obsah organizačnej smernice nie je v rozpore so Zákonníkom práce, skončil pracovný pomer so žalobcom okamžite v zmysle ust. § 68 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce.

Ani namietaná nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia nebola dôvodná. Odôvodnenie rozhodnutia spĺňa náležitosti vyplývajúce z ust. § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, je jasné, zrozumiteľné a najmä preskúmateľné.

Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny v súlade s ust. § 219 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

O trovách odvolacieho konania účastníkov bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a zásadou úspechu žalovaného v odvolacom konaní (§ 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku), ktorému bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania pozostávajúca z trov právneho zastúpenia vo výške 83,89 Eur, t. j. za jeden úkon právnej služby, a to vyjadrenie k odvolaniu á 61,87 Eur (§ 11 ods. 1 písm. a/ vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z., o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Súčasťou priznanej náhrady je náhrada režijného paušálu vo výške 8,04 Eur (§ 16 ods. 3 citovanej vyhlášky), ako aj náhrada dane z pridanej hodnoty vo výške 20 % zo sumy 69,91 Eur, t. j. v sume 13,98 Eur (§ 18 ods. 3 citovanej vyhlášky), lebo právny zástupca žalobcu preukázal, že je platiteľom dane z pridanej hodnoty, a to osvedčením o registrácii pre daň z pridanej hodnoty vydaným Daňovým úradom Sabinov dňa 16.9.2011, evidenčné číslo pre daň SK 1081669930, a to od 1.10.2011 (č. l. 87 spisu). Celkom z titulu náhrady trov odvolacieho konania bola priznaná náhrada trov vo výške 83,89 Eur, k zaplateniu ktorej odvolací súd zaviazal žalobcu, ktorý v odvolacom konaní úspešný nebol. Povinnosť žalobcu nahradiť žalovanému trovy právneho zastúpenia vyplýva z ust. § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozsudku odvolanie nie je prípustné.